

— IOAN GRIGORESCU: Victor Pogodin —
Scrisoare din Moscova (pag. 2-a)

— MIHU DRAGOMIR: Fortărețe — Fragment
din poemul „Tudor din Vladimir” (pag. 2-a)

— ION PAVELESCU: Secerșul și dezmirșitul — două lucrări care trebuie grăbite —
Pe marginea lipsurilor existente în raionul
Adjud, regiunea Birlad (pag. 3-a)

— D. TABACU: Spicul dragostei (pag. 3-a)

— NICULAE LUPU: Palatul Culturii și Științei
„I. V. Stalin” din Varșovia (pag. 3-a)

— S.U.A. poartă întreaga răspundere a ac-
tor pirateriei împotriva vaselor care na-
vighează în largul mării Chinei (pag. 3-a)

— Vizitele reciproce de prietenie a unui grup
de vase sovietice în portul Stockholm și a
unui grup de vase suedeze în portul Lenin-
grad (pag. 4-a)

— RADU TULESCU: Spania continuă lupta
(pag. 4-a)

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Pentru o justă rezolvare a problemei germane!

Ocupându-se de recentă vizită a lui J. F. Dulles în capitala Franței și de convorbirile separatiste pe care secretarul Departamentului de stat le-a avut la Paris cu A. Eden și Mendès-France, ziarul francez „Le Parisien Libéré” arată că: „În discuțiile de la Paris s-a strecurat și altceva decât Indochina, fiind tratate și problemele suveranității germane și problemele C.D.E.”. Acest demers al lui Dulles, care cu drept cuvânt a fost considerat o nouă presiune asupra Franței spre a obține ratificarea tratatelor militare de la Bonn și Paris, a provocat o profundă indignare în opinia publică mondială.

Opoziția față de planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale s-a manifestat din chiar momentul înființării acestor planuri agresive. Această opoziție a crescut vertiginos de la semnarea acestor tratate în 1952, luând proporțiile unei puternice mișcări de masă, care a atras în rândurile sale păturile cele mai diferite ale opiniei publice din țările vest-europene. Prin manifestări, rezoluții și declarații, prin acțiuni de diferite feluri, popoarele își exprimă hotărârea de a pune capăt pericolului de război pe care îl constituie refacerea militarismului german. Popoarele lumii cer ca problema germană, problema cheie a păcii în Europa și în lumea întreagă, să fie soluționată cât mai grabnic în spiritul principiilor care au stat la baza hotărârilor de la Potsdam, principii care continuă să fie considerate și astăzi de popoare ca valabile și ca singurele juste pentru reglementarea problemei germane.

Au trecut nouă ani de când la Potsdam conferința tripartită a conducătorilor U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii a luat istoricele hotărâri — hotărâri la care s-a asociat ulterior și Franța — cu privire la reconstrucția pașnică și democratică a Germaniei și transformarea ei într-un stat unit, democratic, independent și iubitor de pace. Respectiv că întotdeauna angajamentele internaționale pe care și le-a asumat, Uniunea Sovietică a luptat și luptă cu consecvență pentru rezolvarea problemei germane în spiritul acestor hotărâri. În această luptă dusă de Uniunea Sovietică cu o deosebită perseverență și cu prietelul conferinței de la Berlin, în ciuda obstrucțiilor întinse din partea reprezentanților puterilor occidentale, U.R.S.S. se bucură de cel mai larg sprijin din partea tuturor statelor iubitoare de pace, a tuturor popoarelor, inclusiv a poporului german. Poporul german și alături de el toate popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă au primit cu deosebită satisfacție propunerile U.R.S.S. la conferința de la Berlin cu privire la încheierea unui tratat general european pentru securitatea colectivă în Europa, tratat care oferă posibilitatea rezolvării problemei germane.

Nu aceeași a fost și este atitudinea puterilor occidentale. Linia politică de sabotare a hotărârilor de la Potsdam, urmată cu înăpăstare de cercurile conducătoare ale puterilor occidentale în frunte cu S.U.A., a dus la scindarea Germaniei, la reînvierea fascismului și la refacerea militarismului revanșard în Germania occidentală. Continuând să meargă pe această linie, Statele Unite împreună cu Anglia au pus la cale încheierea tratatelor militare de la Bonn și Paris care pe lângă faptul că duc la adâncirea și consolidarea scindării Germaniei, fac să devină deosebit de actuală primejdia militarismului german.

Problema germană este una din problemele arzătoare ale situației internaționale și fără o justă rezolvare nu poate fi concepută asigurarea păcii și securității în Europa și în lumea întreagă. Tocmai acesta este și motivul pentru care inițiativa de la Washington al politici „de pe poziții de forță”, nu-și crută nici un efort în vederea împiedicării rezolvării problemei germane, pentru menținerea și adâncirea scindării Germaniei și a Europei, pentru refacerea forțelor agresive ale militarismului german de care au nevoie pentru traducerea în viață a planurilor lor nebunești de dezlănțuire a unui nou război.

Lupta popoarelor împotriva traducerii în viață a planurilor agresive ale Washingtonului se desfășoară cu o deosebită intensitate în toate țările. În ultima vreme au loc tot mai des acțiuni cu caracter internațional împotriva refacerii militarismului german. Sesiunile Consiliului Mondial al Păcii, Conferința internațională de la Stockholm pentru slăbirea încoadării internaționale, conferința sindicatelor europene, vizitele parlamentare franceze în R. Polonă și altele asemenea, exprimă opoziția crescândă a popoarelor față de unelirile cercurilor conducătoare din S.U.A. și Anglia care, im-

pedicind reglementarea problemei germane, pun în primejdie pacea lumii.

Mișcarea împotriva remilitarizării Germaniei occidentale a atins deosebite proporții în Franța și sub puternica ei presiune guvernele care s-au perindat la cîrmă țării, de la semnarea tratatelor, n-au reușit să obțină ratificarea acestora de către Adunarea Națională franceză. Mai mult chiar, Comisia afacerilor externe a Adunării Naționale a respins recent aceste tratate agresive. Problema ratificării tratatelor de la Bonn și Paris a provocat adinci sciziuni în sinul partidului social-democrat francez și chiar și în rândurile cercurilor conducătoare din Franța. Puternică opoziție din Franța față de C.D.E. a alarmat pe dirigitorii politici de la Washington și Londra care au început să ducă o deșănțată campanie de presiuni împotriva Franței pentru a obține ratificarea tratatelor. S.U.A. au amenințat Franța cu sistarea „ajutorului” american în eventualitatea că C.D.E. nu va fi ratificat. În cadrul presiunilor exercitate asupra Franței, pe lângă ultimatumuri, Washington, Londra și Bonn agită mereu posibilitatea unor soluții de alternativă a C.D.E. Anunșate sub diferite forme, mai mult sau mai puțin oficiale, aceste soluții prevăd până în momentul de față încheierea unei alianțe între S.U.A., Anglia și Germania dacă Franța și Italia nu vor ratifica tratatele; încheierea unei alianțe bilaterale între S.U.A. și Germania occidentală, aplicarea faimoasei „strategii periferice” prin stringerea în cadrul unei alianțe agresive europene a Germaniei occidentale, Spaniei franchiste, a statelor alianței militariste balcanice — Grecia, Turcia și Iugoslavia; în sfârșit se prevede posibilitatea includerii directe a Germaniei occidentale în pactul agresiv al Atlanticului. Participarea Angliei la aceste presiuni exercitate de S.U.A. asupra Franței a devenit deosebit de activă în urma convorbirilor care au avut loc recent la Washington între Churchill și Eisenhower. Astfel, în timp ce la Londra aveau loc lucrările așa zisului „grup de experți” al S.U.A. și Angliei, care studiază problema remilitarizării Germaniei, Churchill afirma în Camera Comunelor că dacă Franța nu va ratifica tratatul „armatei europene” guvernul S.U.A. și Angliei vor acorda Germaniei așa zisa „suveranitate militară” în limita celor două zone ocupate în prezent de trupele americane și britanice.

Presiunile exercitate împotriva Franței pentru ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, dar mai ales perspectivele pe care le prezintă pentru viitorul Germaniei, al păcii în Europa și a lumii întregi traducere în viață a tratatelor de la Bonn și Paris, stîrnesc indignarea legitimă a poporului german. Forțele patriotice din întreaga Germanie în frunte cu poporul și guvernul R. D. Germane duc o luptă necontenită pentru rezolvarea justă a problemei germane, în interesul păcii și securității popoarelor. Ele cer unificarea Germaniei de către germanii înșiși într-o țară independentă, democratică și iubitoare de pace, retragerea forțelor de ocupație străine și încheierea unui tratat de pace. Aceste năzuințe au fost exprimate și cu prilejul recentului referendum popular în care 93,5 la sută din populația R. D. Germane s-a pronunțat pentru respingerea „comunității defensive europene”. Mișcarea pentru rezolvarea pașnică a problemei germane împotriva tratatelor militare de la Bonn și Paris a luat deosebite proporții și în Germania occidentală. Masele largi ale populației, incluzând în rândurile lor oameni de cele mai diferite orientări politice, infierăză politica trădătoare a lui Adenauer și a clicii sale de la Bonn. Curentul puternic al opiniei publice din Germania occidentală împotriva tratatelor militare s-a făcut simțit chiar și în rândurile unor partide burghoeze, ca partidul liberal și partidul social-democrat, care sprijineau înainte fără rezerve politica americană a lui Adenauer. Ideia tratatului european pentru securitatea colectivă în Europa a prins rădăcini adinci în rândurile poporului german, ca și în rândurile tuturor popoarelor, care se pronunță cu fermitate împotriva politici dușmanilor unității Germaniei, a unității Europei și a păcii din lumea întreagă.

Poporul nostru iubitor de pace, care a avut crunt de suferit de pe urma războaielor dezlănțuite în trecut de militarismul german, este profund interesat în reglementarea problemei germane, în lichidarea situațiilor primejdioase pe care o reprezintă înarmarea Germaniei occidentale și sciziunea existentă astăzi între statele europene. De aceea, el sprijină cu toată hotărârea încheierea tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, care exprimă atât interesele sale pentru menținerea și consolidarea păcii cât și interesele comune pentru pace ale tuturor țărilor europene.

Concursul echipelor artistice

Între 15-25 iulie se desfășoară în întreaga țară faza internațională a celui de al 3-lea concurs pe țară al echipelor artistice ale căminelor culturale, oaselor de ciuit de la orașe și sate și ale culturilor roșii din gospodăriile agricole colective.

La faza internațională participă formațiile artistice selecționate în faza rațională a concursului.

Astăzi, la teatrul Consiliului Central al Sindicatelor, la faza internațională, participă echipele artistice de amatori ale căminelor culturale din Capitală și din comunele din jurul Bucureștiului.

Pentru formațiile artistice din regiunea București concursul se desfășoară în centrele Roșiori de Vede, Alexandria și Lehliu. (Agerpres).

Cărbune peste plan

BACAU (de la corespondentul nostru). Minerii din bazinul carbonifer moldovenesc desfășoară cu entuziasm în trecerea socialistă în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre obținând succese deosebite. Astfel, planul de producție al minei Rafina, pe luna iulie, a fost depășit cu 3,28 la sută.

Printre grupele de minei care au adus un aport de seamă la obținerea acestei realizări se numără cele conduse de Neculai Bilbe și Vasile Arfiri care, pe luna iulie, și-au realizat planul de producție în procent de 106,5 la sută și respectiv 140,4 la sută. Rezultate frumoase au obținut și grupele conduse de mi-

nerii Petre Petroiu, Ștefan Bilbe, Gh. Roșca și Dumitru Găină, care și-au depășit planul cu 32-37 la sută, precum și grupele de minei conduse de Ion Bobocea și Dumitru Enache care au realizat planul în procent de 128-129 la sută.

În cursul lunii iulie, minerii de la Rafina au pornit munca cu și mai mult avânt. Printre grupele care s-au situat în fruntea întrecerii pentru o producție sporită de cărbune se numără cele conduse de Aurel Cojuc, Ioan Roșca și Gheorghe Ghicoianu, care în primele 10 zile ale lunii iulie și-au realizat sarcinile de plan în procent de 118-126 la sută.

Perfecționarea procesului tehnologic

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Introducerea micilor mecanizări și perfecționarea continuă a procesului tehnologic, constituie pentru conducerea întreprinderii de pielerie și încălțăminte „Tudor Vladimirescu” din orașul Pitești o preocupare de seamă.

În urma propunerilor făcute de muncitorii și tehnicienii s-a trecut la mecanizarea diferitelor operații care se executau înainte manual. Astfel, muncitorii Dumitru Calaman, Gheorghe Negulescu și Nicolae Enovan au confecționat din resurse interne o mașină de șos calapoade cu ajutorul căreia s-a redus cu o treime timpul necesar efectuării acestei operații, care înainte se făcea manual.

În scopul scurtării ciclului de fabricație la tăbăcitul pielei, tehnicianul Emil Georgescu și muncitorul Iacob Ganea au adaptat un nou sistem de circulație a soluțiilor de tanin la butoaiile de tăbăcit.

Interesante sînt și inovațiile realizate de mecanicul

Gheorghe Negulescu. Cu sprijinul colectivului de conducere al întreprinderii, el a confecționat din deșeurile de cauciuc o rolă pentru mașina de șpăluit. De asemenea a confecționat și plăci speciale pentru mașinile de cusut și a introdus un suport special la mașina Dorch. Prin introducerea acestui suport se obțin importante economii de materiale, iar productivitatea muncii crește simțitor.

În cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, numeroși muncitorii și tehnicienii s-au angajat să introducă în procesul de producție noi inovații menite să ușureze procesul de fabricație și să se obțină economii și mai mari de piele și alte materiale.

Mecanicul Gheorghe Negulescu și tehnicianul Emil Georgescu de pildă, studiază posibilitatea introducerii unor modificări la mașina Dorch și la mașina de șpăluit, inovații care să ducă la reducerea prețului de cost al produselor și la creșterea continuă a productivității muncii.

În raionul Segarcea s-a terminat recoltarea păloaselor

CRAIOVA. — În raionul Segarcea, din regiunea Craiova, a fost terminată în întregime stringerea recoltei de păloase.

Prin folosirea întregii capacități de lucru a atelajelor și prin participarea la secerș în număr mare a muncitorilor din gospodăriile agricole de stat și S.M.T., a colectivităților, înolvărășilor și țărani-

lor muncitorii cu gospodării individuale, viteza medie zilnică la recoltă a fost depășită cu 87 la sută. Aceasta a făcut ca recolta de păloase să fie strinsă cu 7 zile înainte de termenul fixat. Acum în raionul Segarcea, lucrările de dezmirșit și treieris se desfășoară cu intensitate.

(Agerpres).

Cu brigada de tineret

Noapte de vară. Liniștea a cuprins de mult orașul de la poalele Timpei. Se pare că în aceste ore de odihnă un somn adinc a cuprins întregul oraș. Și totuși la uzina unde se făuresc tractoare, munca este în toi.

Oțelăria. În hala uriașă este foarte cald; adierea ușoară de afară care se strecoară timidă prin usa imensă nu reușește să împăștie dogoarea cup-torului.

În această noapte schimbul este format din oțelarii brigăzii nr. 50. Cu toții sînt tineri; este doar o brigadă a tineretului. Dintre toți se distinge în mod deosebit un tânăr nu prea înalt, dar robust. Ca la toți oțelarii salopei li este îngălbenită, decolorată de căldura cuptorului. O clipă îl prinzi aci și imediat îl vezi mergînd lute la gura de scurgere prin care se varsă șvovul de oțel lichid. În jurul lui Gheorghe Cerchez — responsabilul brigăzii — s-au strîns și alți tineri oțelari. Apărîndu-și fața de puzderia de scinte care îșiesc în jur, privesc cu atenție în cuptor prin albastrul oțelurilor de protecție.

În noaptea aceasta brigada tinerilor a hotărât să înscrie un fapt deosebit în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate în urmă cu cîva timp în împlinirea lui 23 August. Pentru noaptea aceasta brigada s-a pregătit temeinic. După ce au discutat între ei, cîțiva tineri s-au dus la maistrul Francisc Balint și la maistrul electrician Gheorghe Subic. Le-a cerut sprijinul așa încît dorința lor, de a da oțel mai bun să fie împlinită. Cel doi maistri s-au arătat bucuroși să dea o mîină de ajutor tinerilor oțelari. Statul maistrului Balint, grila cu care vor lucra electricienii sectorului, după cum s-a angajat maistrul Subic, le-a dat mai multă încredere oțelurilor din brigada nr. 50.

Acum, cînd bălăla oțelului se desfășoară din plin, fiecare tânăr este la postul său. Toți se călăuzesc după îndrumările maistrului. Oțelul fierbe cu putere în cuptor. Trece minulele, trec orele; șarja este aproape gata. Gheorghe Cerchez trece cu ușurință peste tuburile cu oxigen, peste sculele așezate în apropierea cuptorului, se apropie de capacul greș și masiv al uși cuptorului. Urmărește atenți focul lichidului atîtat de forța focului.

O fașie vie de lumină, asemenea soarelui, izbucnește în suvol gros, fierbinte. Din nou ceilalți oțelari s-au strîns în jurul responsabilului brigăzii. Urmăresc cu toții scurgerea din ce în ce mai înșită a oțelului lichid. Cînd revărsarea oțelului s-a terminat plină la ultima pețură, tinerii așteaptă cu nerăbdare rezultatul muncii. Între timp recapitulează felul în care și-au organizat lucrul, cum au folosit metodele sovietice, cit le-a ajutat respectarea înlocuim a sistemului de turnare fără orag suplimentar. Un gînd de mulțumire își îndreaptă tinerii oțelari spre preceptul lor maistru, spre electricienii sectorului. Ajutorul lor le-a fost de mare preț în bălăla din această noapte.

„Zorile și-au făcut apariția. Pe cer, discul de foc al soarelui se înălță tot mai mult. În aceste ore, cînd brigada de tineret a predat schimbul, tinerii muncitori au putut urmări pe grafic rezultatele muncii lor: 5 tone oțel lichid de bună calitate produse peste plan în această noapte. După noaptea de muncă mîndria și bucuria acestui succes li înviorază. Înainte de a se despărți mai discută despre această realizare și hotărîsc ca de acum înainte să lupte pentru ca ea să fie dobîndită în fiecare zi.

GH. SANDU

Tot mai multe bunuri electrotehnice de larg consum

Anul acesta, muncitorii și tehnicienii din întreprinderile electrotehnice vor produce de 4 ori mai multe bunuri electrotehnice de larg consum decât în anul 1950. La sfîrșitul anului, producția de aparate de radio va crește cu 180 la sută, a fiarelor electrice de călcat cu 320 la sută, a aparatelor de înșălăț cu 320 la sută mai multe, mîșturi electrotehnice de larg consum decât în trimestrul II. Astfel, numai numărul aparatelor de radio, ce se vor pune în vânzare va crește de 2,5 ori, iar cel al fiarelor electrice de călcat de peste trei ori.

În împlinirea zilei de 23 August, muncitorii din industria electrotehnică vor produce noi bunuri electrotehnice de larg consum: aparate de radio tip „S. 513 A”, superioarele aparate de radio realizate pînă acum în țara noastră, ventilatoare oscilante de masă, resorturi grătăr, fiare de călcat electrice pentru voiaj.

(Agerpres)

Prin buna folosire a utilităților

ORADEA (de la corespondentul nostru). Printre colectivele de muncă fruntașe din orașul Oradea, care au dobîndit în ultimul timp frumoase succese în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 23 August, se numără și cel de la fabrica de ulei „Industria”.

Prin buna organizare a procesului de producție și folosirea deplină a utilităților, precum și prin folosirea unor metode înaintate de muncă, s-a ajuns ca productivitatea muncii să înregistreze o însemnată creștere.

În acest fel, colectivul de

muncitorii, inginerii și tehnicienii ai întreprinderii a reușit ca în cursul lunii trecute să producă 178 tone ulei peste plan. Din această cantitate, 68 tone este ulei comestibil.

Acordînd o atenție deosebită acțiunii de economii în producție, s-a reușit ca în cursul lunii iulie valoarea economiilor realizate la materiale prime și auxiliare să se ridice la suma de lei 8.214.

Fruntașii în această acțiune s-au situat brigada ofensivă Ioan Teodor, de la secția extracție, care a economisit materiale auxiliare în valoare de peste 4.000 lei.

Pe ogoarele regiunii Arad

ARAD (de la corespondentul nostru). Membrii gospodăriilor agricole colective din regiunea Arad au fost printre primii care au pornit la stringerea recoltei, fiind un exemplu bun pentru ceilalți țărani muncitori. Munca a fost organizată pe brigăzi și echipe și antrenată în întrecerea socialistă ei au obținut realizări de seamă. De pildă, colectivitățile din comuna Dorobanți au secerat 71 ha orz, 3 ha secară, 5 ha mazăre, 355 ha grâu, terminînd în întregime secerșul păloaselor.

Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Curtici au dezmirșit, imediat după secerș, aproape 100 ha.

Organizându-și bine munca și colectivitățile din Zerind, Sin-

martin, Caporal Alexe, raionul Criș, Națles, Iartoyu, Secușigiu, din raionul Arad și alții din raionul Stîncolău Mare au terminat de asemenea secerșul.

Țărarii muncitori, colectivitățile și toți muncitorii agricoli din raionul Criș, urmînd stăutul tehnicilor agricoli, au teșit la severet cînd grîul a fost în pirgă. Ei au secerat, în prima jumătate a lui iulie, 51 la sută din culturile păloase. Fruntașii în această acțiune sînt țărarii muncitori din comunele Mișca, Grănicari și altele, care au terminat secerșul, precum și colectivitățile din comunele Zerind, Caporal Alexe și alții. Datorită muncii depuse, raionul Criș este fruntaș pe regiune la stringerea recoltei.

FRUNTAȘ ÎN MUNCILE AGRICOLE DE VARĂ

Au dat în pirgă lanurile. În aceste zile oamenii muncii de la sate culeg rodul hotărârilor auri, închinînd munca spornică depusă de-a lungul întregului an. Ei își intensifică în această perioadă eforturile pentru a stringe la timp și fără pierderi noua recoltă, pentru a nu pierde nici un bob. Executarea la timp și la un nivel agro-tehnic responsabil a secerșului și treieratului, are o contribuție hotărîtoare în lupta pentru asigurarea pînii poporului muncitor. În multe locuri, acolo unde secerșul și treierșul au început, numeroși colectivități, membri ai înolvărășilor agricoli și țărani muncitori cu gospodării individuale mici și mijlocii, nîmînd cu multă abnegație sînt exemple în campania de stringere a recoltei, în respectarea timpului optim de recoltare. Răspînzînd ajutorului frăcesc pe care îl primesc din partea claselor noastre muncitoare, oamenii

muncii de pe ogoare au pornit o adevărată întrecere pentru a obține „chitanța nr. 1”. Imediat după treierat, țărani muncitori își predau la are cotele datorate statului. Un exemplu în această privință este și țărani muncitor Gheorghe Oprea, din comuna Ghergani, raionul Răcari, regiunea București. Îndată ce a teșit orzul din batoză, el a predat la are cota, obținînd chitanța nr. 1 la colectare pe raion.

În clișeu: 1) Maria Oprea, fiica lui Gheorghe Oprea, privește plină de mîndrie snopul bogat în spice. 2) La aria nr. 1 din Ghergani delegatul de batoză Ion Păun, cîntărește primii saci de boabe din rodul bogat al muncii lui Gheorghe Oprea. 3) Gheorghe Oprea este pe drept cuvînt mîndru. Numele lui a fost pus la panoul de onoare; evidențiat ca fruntaș pe raion la colectare.

Foto: MIHAI POESCU

Scrisoare din Moscova

VICTOR POGODIN

MIHU DRAGOMIR

FORTĂREȚE

Fragment din poemul „Tudor din Vladimir”

„Eu nu sint făcut nici pentru avere,
nici pentru iubire; sint făcut pentru
altceva”.

Lângă zidul sur de piatră
cui de munte bat potcoava.
Arămită e dăbrava,
ici și colo câte-o vatră
fumează intuiul loc.

Jurul copt plăcut miroase.
Dacă stai o clipă-n loc
sus, pe deal, aici, pe culme,
uliteles aratoase,

satu-ți pare rai pe lume
și vezi parca horă-n sat.
Oamenii se-nvîrt în roată,
fug, revin, pământul bat.

Dar ce sărbătoare-i, tată?
O, e sărbătoare mare,
c-a venit pe drum bătut
adaliu după pradă,

și-au mincat, și-au băut,
și-au luat grajdurile-rind,
au scos vitele, cireadă,
și le-au luat cu ei, urbind.

Că nu trag destul țărânil...
Vin în haite și osmanii
jefuind prin țărîșoară,
și-nținzind pîrjol și pară.

Uite-i, chiar acumă pleacă
ghioage-nvîrtind de zor,
cître Dunăre, în zbor.
Urlă lumea cea săracă,

unul scoate un topor,
altu-ncearcă dinții furcii,
boii rag și scurmă praful,
se trintesc muieri sub cai...

N-au cătat doar jaful turcii,
c-ai doreau și pe vîtaful,
Tudorel, vîtaf de plai.
Satu-nțreg l-au răcolit,

însă nu mi l-au găsit.

Unde e? Cu noaptea-n gene
a plecat la el, în munți.
Tot așa-i de la o vreme.
Pleacă. Tace. Ochii-s crunți.

Vesel nici n-a fost, se știe,
nimeni l-a văzut rîzînd,
doar de mult, în bălăie
printre plumbii șuierînd,

cînd vedea lugină osmanii,
doar atunci se veselea,
și juca și chiuia
de săreau și bolovanii.

Doamne, cum mergea la luptă!
Asta, da, un comandir!
Și de-atuncea îl străluc
pe piept sfîntul Vladimir.

Dar degeaba a fost războiul,
geaba turcul l-au înfrînt.
Tot nu s-a oprit puhoiul,
tot n-au lege, nici pămînt.

Și blestema bieții oftenii
cumpăna de foc a vremii,
și tot umblă-n plug nebul
vrînd să se preschimbe-n tun,

să se schimbe-n săbioară,
colo, către primăvară,
să umble nițel prin țară...
Plînge satul, ros de jaf,

unde umblă, pe ce cale?

La Țișmana-ntr-o grădină
a prins jalea rădăcină,
rădăcină lungă-amară,
cum a prins și peste țară.

Tudor pe aici imi trece
drumurile să le-nerce.
Pentru ce și-n ciuda cul,
știe numai gîndul lui.

Riul saltă peste pietre
ca o lacrimă curat.
Calul merge-n pas cercat,
cu mișcările încete.

Chiar prin apă a intrat,
că nu-i loc pe malu-nalt.
Și cum merg încetinel,
codru-i urmează și el.

des, sălbatic, fărîlîmă,
bun numai de vîzuină.
Câte-o ghinionale-arat
bate prizonier-ntr-un stejar.

Pînă odată, nici nu știi cînd,
cînd ești obosit, flămînd,
parcă-o muzică se-aude
susurînd în pace-dîncă.

Harfă grea, cu strune ude,
e cascada-n vîrf de stîncă.
Vultur doar să fii, s-ajungi
colo-n piscurile lungi.

Tudor însă știe țara
și pe unde nici gîndești
calu-și trece, lin, povara,
printre colții-urlești.

Și, deodată, drept în față,
sus, pe culmea cea de munte,
unde stîncile cărunte
cu cascada se răsfăță,

vezi un zid de minăstire
șters de norul cel subțire.
Tudor într-acolo suie,
calul pe la poartă-l lasă,

poartă ca de cetățiu
ferecată-n zăua groasă.

Colo-n dreapta, în mormîntul
greu de piatră-i Nicodim.
Oamenii îi spun toți sfîntul
și-l fîm minte, din vechimi.

Capul Tudor și-l înclină,
c-a doar Nicodim aduse
slova plină de lumină
și-a durat în locuri suse

ăst locuș de pomenire.
În biserică e tîhnă,
cițiva țirați stau pe psaltire.
Sînt în rugă? În odihnă?

Lîngă așa, pe pereți,
încordați de veghe, slabi
ctitori, mindrii Basarabi.
Ard coronele pe plete.

Tudor îi privește lung:
— „Geaba v-ați luptat cu-o lume,
spălînd spada-n flu-n spume.
Am ramas tot vite-n jug!”

Dar răsună pași pe-ațar.
Starețu-a venit: — „Ce faci,
fiule? Venit-ai iar?”
— „Nu, părinte, nu mi-l firea,

dar imi place minăstirea.
Haide să-i mai dăm o roată,
s-o cuprindem încă odată.”
Hau-adinc e într-o parte,

în cealaltă steiul drept.
— „Hai, părinte, te aștept.
Dacă naibii cea carte.”
Și pornesc pe lîngă zid,

printre stînci cu colți de fier,
Dacă minile le-tînd
crezi ca-ajung pînă la cer.
Tudor mîngîie hangerul

și privește, nevorbind.
Nu e-nțiuul lui colind,
a mai fost pe-aioli slugerul.
Chica deasă se-nfășoară

printre degete de vînt.
Căta-n jos, spre riul strîmt,
într-o orice chilioară,
și se-ncrede doar în vînt

cînd un murmur îi strecoară:
— „Stau și patru ani aici,
cu pandurii mei voiinici...”
Pîna-oculu-a terminat,

starețul, de-alergătură,
e cu sufletul la gură.
Tudor s-a îmbujorat.
— „Locu-i potrivit cu treaba,

spune el, privind spre stareț.
N-am venit nici azi degeaba!
Nu-s de tîhnă pismătare,
ci de altceva, știi bine...”

— „Știu, dar zău că nu-nțeleg.
Bați toți muștii, vai de tînc,
ne-nsurat, sărac, ne-nțreg...”
Tudor l-a privit abia:

— „Nu-s făcut pentru avere,
și nu-s nici pentru iubire.
Sînt făcut pentru-altceva.
În curînd, aici, părinte,

vor veni pandurii mei,
tunuri aducînd, și flinte,
gloanțe, tot ce-i de temei.
Minăstirea f-a semeț

fi-vă zid de fortăreață.”
— „Oameni, zici, ai strîns destul?”
— „Oameni, părinte, spui?”
Dar norodul asta tot,

mai sîrac ca ai din groapă,
ce așteaptă? Să înceapă
o răsvală ca de loc!
Strînși ca pumu-ntr-o armie

s-or porni spre bălăie!”
Și privind departe-n zare
pînă-n cîmpul nesfîrșit,
ca un pisc de piatră pare,

depră, înalt, și necîlînt.
Ochii-i zboară, ca șoimani,
pînă unde știe el
că se pierde, în adîncuri,

o furtună de oțel.
Colo, peste văi și munți,
Chîșinăul clotește
trece depeș-n tîină, luți,

și, încetînd militărește,
țineri ce-au jurat să-nvingă
sau să cadă-n luptă grea,
urcă a-nădejdi stea

care-n veac n-o să se stingă.
Tudor drumul tainic știe.
Colo, lunecă pe ape
armee pentru Eterie.

Vin mereu. Sînt mai aproape.
Dincolo, păduri sînt, dese,
unde sîrbii și-ascut spada.
Și din Rusia-n Elada

și-n întinsul Vlaahiei,
tot mereu mai strîns se țese
firul tare al bălăiei.

...Jos, în satu-ndepartat
plînselul s-a înopotat.

Nu mi venea să cred, și pacel. Dar înaintea
mei vedeam aceiași ochi albaştri, sub frunte
nevădută de cîrîșii parului castaniu,
veșnic rebel, aceeași gură cu colțurile buzilor
deosebite, aceeași umor larg și
mîini pline de putere. Numai că în locul
pufoaiei de bumbac cusută în pătrățele,
vedeam un costum nou, maron, înfrăcat:
peste o cămașă albă care dădea la
vălăie cravata în tonul costumului, cu
un nod cit pumului, legat în două împletituri.
Nu putea fi nici-o îndoaială.

O clipă am rămas nemișcat, neștiind ce să
fac. M-a lăsat să-l privesc, uitîndu-se la mine
cu ochii larg deschiși, în care vedeam surprin-
dere și bucuria conștientă într-o expresie de
întrebare, de parc-ar fi vrut să spună: „Ei,
ce?... Nu mă recunoști?... Hai spune,
cine-s?... A?... Eu sint? Vezi? Eu sint!”

Ne-am trezit strîngîndu-ne în brațe și bă-
tîndu-ne unul altuia umerii, într-o îmbrățișare
bărbătească în care duioșia se contopise cu
viguroasa lînerărie nouă.

— Victor?... Cum?... De unde?...
Fără să mi răspundă, Victor Pogodin m-a
împins spre unul din lifturi. Am urcat câteva
etaje și am ieșit într-un coridor lung, cu uși
masive, spre marile audii ale facultății de
fizică. N-am putut să aflu nimic de la el tot
timpul drumului. Îi stăam plect. Nu credeam
ca se va mai întoarce.

Am intrat într-o sală enormă, plină de stu-
denți. N-am găsit două locuri alături. Victor
s-a așezat la el puștură. Și-a scos caietul și
a pus alături creionul, gata de scris. În
clipa cînd din nou am încercat să aflu de la
el cînd s-a întors și ce face aici, ușa din-
spate cabinetului profesorilor s-a deschis și o
dată cu apariția unui omuleț chel, în sală s-a lăsat
liniște. Lecția a început. M-am resemnat
să ascult teoria logorîtorilor și să privesc pe
rînd chipurile studenților din stînga și din
dreapta mea.

Prin ferestrele largi ale audii lor se ve-
dea toată aripa stînga a Universității, și lin-
ie, dincolo de oglinda fluviului, pînă la
capătul orizontului se întindea priveliștea
Moscowei.

Moscow se vedea albă, limpede, înaltă. Cu-
rînd am pierdut firul lecției. Am rămas cu
ochii pe profilul lui Victor, care din cînd în
cînd se întorcea spre mine cu un zîmbet larg
pe față, parc-ar fi vrut să mă întrebă: „Stai
bine?... Ascult?... Vezi ce interesant?...
De unde să știi că gîndurile mi se duseseră
departe în urmă, și cu... câteva etaje mai sus?”

Colindam uriașul șantier al Universității de
pe colmele Lenin. Ma înșoșea un tînar ingi-
ner care absolvise de curînd institutul de con-
strucții din Moscova. Viața pe șantier și mai
ales dragostea pentru gigantul palat care se
ridica în transformarea într-un nelîncrocut erudit
în cunoașterea oamenilor și a măreției construc-
ției. Ma ducea de pe un sector pe altul, de
la un etaj la altul, vorbindu-mi înfăptuită de-
pre ce va fi acolo peste un an de zile, cînd
Universitatea avea să-și deschidă porțile în
fața studenților.

Jos, betonierele își răsuceau tobele pline,
cu gurile veșnic căscate, trenurile cărau fără
ragaz materiale de construcție, camioanele
descărcau nisip și cărămizi, zidarii înălțau
zidurile, deasupra lor betonatorii betonau ar-
murile de fier, mai sus montorii și sudorii
încheiau scheletul de oțel al etajelor și în înal-
țim văzau macaralele cocoțate pe virfurile
turnurilor.

Totul înmăta ca un colosal furnicar cuprins
de înmăta. Iar inginerul meu vorbea repede,
parcă grăbind să nu-l întrecă vremea, înșirîndu-
mi cifre, nume de oameni și țări, cifre.

O vreme am scris cele auzite de la el, dar
curînd, absorbit de măreția priveliștei și mai
ales de visul ce se țesea înainte-mi, am uitat
cu totul de scris.

Am cîntăreț șantierul de la un capăt la
altul și ne-am călărit pe schelele vînoarelor
audii și săli de cursuri. Sus, acolo, unde
se montau pilonii de oțel ai turnului central,
ne-am oprit o clipă. Eram la o înălțime de
peste două sute de metri. Fumul trenurilor se
topea pînă sa ajunga la noi, oamenii se ve-
deau mîșnind ca turmele, iar de deasupra
se auzea zăpăditul macaralelor ce își roteau
brațele ca niște enorme aripi de oțel.

Ne aflăm la cea mai înaltă altitudine de
pe tot podișul Valdaialui și toată stăpăna rusă...
— mi-a spus tînarul inginer. Și văzîndu-mi
măreția ce mi se așternuse pe față n-a înfrînt
să-și reverse explicațiile în neapuzabilul corn
al abundenței.

— Sîntem la 315 metri deasupra nivelului
rîului Moscova și la 435 de metri mai sus de
aqua nărilor. Steaua ce se va monta în virful
clădirii va fi cel mai înalt punct de pe în-
treaga cîmpie rusă!...

Am prelungit cîmpa aceea din înălțimi. Am
rămas acolo mai multă vreme. Tînarul ingi-
ner a fost chemat de un coleg al său care urmărea
niște linii pe o schemă din apropiere.

Acolo, sus, L-am cunoscut pe Victor Pogodin.
Ședea cîntare pe un pilon de fier și avea înău
acoperită de aparatura sudorilor. Era înfră-
cat într-o salopetă de bumbac și nu i se
vedeau decît nițelule vînoșe, cerbicea arsă
de soare și zălății castanii care coborau în-
tr-un cîit urei și se ascundeau sub aparatu-
rea de asbest.

— Ești student? — m-a întrebat.
— Da.
— Căci pe schele ca o lată... La ce facu-
tate?

— Literatură.
— Ah!... Păcat că nu faci fizică. Ar fi fost
grozav. Mă chinuie de azi dimineață o pro-
blemă.

Auza atunci și-a ridicat aparatura și l-am
văzut la el.

— Zice că faci la Literatură? Spune-mi: Știi
cîntare cele „7 minute”?

M-am gîndit o clipă.
— Imi amintesc vreo cîntare dintre ele.

— Și eu știu puțur! — les în total nouă.
Stai să vedem pe care le știu tu.

— „Piramidele lăsonilor”, — una...
— Pe asta o știu și eu.

— „Grădiniile Semiramidei”, — două...
— Și pe asta o știu.

— „Statuia lui Zeus din Olimp”, — trei,
„Turnul înclinat din Pisa”, patru...

— Și a cincia?

— „Colosul din Rodos”.

— Bravo! Le știu pe toate. Au mai rămas
„Templul Artemidei” și „Monumentul înfră-
rății. Muzoi!”... Tu știi ce face eu aici?

— Știu.
— Ba nu știi. Crezi că sudez? Da, sudez!
Dar fac „a opta minune”: Auzi? Asta o să
fie „a opta”! Strănic lucrul, nu?

— rîzînd din inimă, tînarul sudor își trase
aparatura pe față și apucă aparatul de
sudat.

— Cum te cheamă? — m-a întrebat după o
clipă.

— I-am spus cum mă cheamă.

— Mie-mi zice Victor. Sudorul Victor Pogo-
din... Aunz vitur imi vor zice: studentul Victor
Pogodin de la Fizică și Matematică!... Lina
treacă am sudat fierăria la audii lor prima
un an de la „Fizică”. Mi-am ales un loc
strănic. Nu se zădărisă aperiș, dar am
ochii un loc minunat... Acolo voi sta... Acum,
se montează mobilierul. Locul meu e grozav.

Din nou și-a ridicat aparatura.

— la privește în jos! Nu te apucă amețea!

— Ba mă apucă.

— Eu m-am obișnuit. De doi ani lucrez
numai călărat așa... Imi clădesc Universitatea
Auzi? Uite ce mic se văd oamenii!... Și ce gro-
zavă fac! O să fie strănic aici, după un an.
Uite...

Deodată Victor se opri. Se uită atent în jos
și virfîndu-l două degete în gură, începu să
fluture ca o adevărată sirenă. Se roși de efort,
dar literatul lui nu fu auzit jos.

— Uite la ala! E al patrului camion pe
care-l descarcă așa...! Il rup!

— Și fără să mai stea pe gînduri, se ridică
pe pilonul de fier și o porni la fugă în jos
pe scări.

M-am luat după el. Ingerul meu probabil
mă ulyase sau fusese reținut undeva. Căuind
să mă țin aproape de Victor, am coborît mai
mult în sărituri și numai o minune m-a ferit
să nu-mi rup gîtul.

Cînd am simțit pămîntul sub picioare, m-am
liniștit. Am ochii niște vaguane din care se
descărcau plăci de piatră albă ca marmura,
am sărit prin pămîntul de șine și ni-am
oprit în locul unde se descărcau cărămizile.
Victor s-a repezit gînt la un flăcău cam de
vîrstă lui, care grîmă cărămizile dintr-
un camion. Am crezut că se vor lua la jă-
taie. Sudorul s-a înfrînt în el și a început să
strige ca turbat.

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfrîmat aproape jumătate din ele! Norma
hai? Bănișorii!... Ascultă, ești comsomolist?

— Ce organizație? Cine e secretar? ...Mă mai
întrebi, de ce? Cum de ce? Patru camioane
ai descărcat azi. Uite cît material ai stricat.
Unde sint căcluii cu care trebua să descarci?

Unde e șolerul? Ascultă, încă o cărămidă fă-
rîmăta peste coeficientul de pierderi și ai
să ai de-a face cu mine!

Pogodin sînt din camion, trecu pe lîngă
mine ca o săgeată și abia îl auzi:

— Mă duc la șeful sectorului. Are orbul gă-
nilor? De ce nu-l vede p-asta?

— Ascultă, căclui! Tu ai fost alaltăieri la
ședinta de șantier? Ai fost, nu? Atunci ce
păreră ai despre ce faci aici? Cum e cu eco-
nomiile pe care am hotărît să le facem? Cum
e, căclui? Arunci cărămizile ca pe bolovanii
și ai înfr

La cabinetul tehnic

Cabinetele tehnice care funcționează în cadrul întreprinderilor, prin activitatea ce o desfășoară, aduc un aport de seamă la îmbunătățirea procesului lor de producție și la obținerea de noi realizări.

În clădirea „I. V. Stalin” din Ploiești, ing. Zoe Rigan, șefa secției tratamentelor termice, laureată a Premiului de Stat pentru contribuția adusă la fabricarea sapei de calitate, discută cu un grup de ingineri asupra modificării unui cuplor în vederea cementării cu gaze a pieselor de la sapele cu role.

Foto: AGERPRES

Aparate și instrumente medicale pentru mediul rural

Odată cu acțiunea de completare a cadrelor sanitare la spitalele de circumscripție sanitară, la dispensare și la casele de naștere se trimite însemnate cantități de aparate și instrumente medicale. De la începutul anului și până acum s-au trimis peste 700 de aparate de tensiune, 100 de autoclave, numeroase dulapuri și cutii pentru instrumente medicale și pentru pansamente, sterilizatoare de instrumente, mese ginecologice și altele.

În prezent, la Direcția Generală Farmaceutică din Ministerul Sănătății se asamblează pentru a fi expediate spre „Centrolarm” urile regionale peste 1000 de truse pentru medicul de circumscripție, 2.000 de truse pentru moașe, 1.000 de truse pentru agenții sanitari, etc.

În cursul trimestrului III al acestui an, în diferite localități se vor înființa 1.000 de noi circumscripții sanitare care de asemenea vor fi înzestrate cu cele necesare, iar în diferite unități ale gospodăriilor agricole de stat se vor amenaja 1.285 de puncte sanitare.

Unitățile specializate din mediul rural vor mai primi până la sfârșitul acestui an numeroase aparate: Roentgen, aparate pentru raze ultrasonice și ultraviolete, pantostate, motoare dentare, bisturii electrice, instrumente medicale, mese de operație, etc. fabricate de întreprinderile „Radio-Popular” și „RECAS”.

(Agerpres)

„Steaua fără nume” pe scena Teatrului de Stat din Ploiești

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Colectivul Teatrului de Stat din Ploiești a prezentat la șaptea premieră a stagiunii, cu piesa „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian.

Diracția de scenă o are Harry Eliad, iar decorurile au fost realizate de Eugenia Buiuc-Marinescu.

Club studențesc

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — De curând la Institutul Tehnic din Galați a fost deschis un club studențesc. Clubul este prevăzut cu sală de lecture, sală de șah, tenis de masă, bibliotecă.

Zilnic, se înființează aici numeroși studenți din localitate, precum și studenți de la alte centre universitare din țară care își petrec vacanța în Galați. La îndemna studenților care frecventează clubul există numeroase lucrări tehnice, științifice, literare, precum și reviste de specialitate.

Năframa era înflorată. Avea țesut pe ea doi trandafiri mari, singurii, cu petalele de colorate de soare. Năframa aceasta purta în pinza ei o scumpă aducere aminte. Și totuși într-o zi, cei doi trandafiri țesut pe năframa au trebuit să se despartă. O mină simplă, sfioasă, a rupt de-acumeciul năframa, curmând astfel îndelungala lor prietenie.

O parte a năframei a fost păstrată cu grijă în bocaceau de zestre a lănelei. Era cel mai de preț lucru între buclărele pufine ale fetei din satul scăldat de apele Tîrnavei. Asefiori seara, când amurgul arăma ramurile tinerilor de pe ulițele Vezii, lănelei cerea fructul coajelor petecului de pinză și gîndurile ei zburau spre locurile îndelungate unde se afla ceaialta parte a năframei. Ochii lănelei se adunau de dor și genele lungi se umezeau pe furis.

Și ceaialta parte a năframei era păstrată cu grijă, în cutiul de lemn al flăcăului Ionuț Alexe din satul învecinat cu vatra lănelei, Ionuț plecase de cu toamnă la armată, într-o seară cînd un vîntul răcoros aducuse dinsepe pădurea mîroasă albastru al zăpezii. Zăbovise o bucată de vreme în poartă casei lănelei, apoi s-au despărțit petrecîndu-se cu privirile pline de așteptarea reverberii.

Se vor înființa curînd trandafirii năframei înflorate? Așa cine știe, își spunea adeseori lănelei. Nenumărate sînt potecile lumii și o mai fi și alte năframe pe acest pămînt. O mai păstra lănelei petecul de năframă? De multe ori Ionuț și spunea aceasta întrebare. Nici așa nu poți să știi. Sînt alții flăcăi în sat... Dar îndoilele lor se înființau pe colțurile de năframă și găsceau pînă la urmă răspuns împiedecolă gîndurilor. Într-adevăr, năframa aceasta nu era un simplu petec de pinză, ea simboliza legămîntul celor doi tineri plini de încredere în biruitoarea primăvară a trandafirilor viștîi...

Într-o dimineață pe drumul lung al Blăului venea cu un cuțlar la spinare un flăcău înalt, spătos, cu fața arsă de soare... Dinsepe lănelei Tîrnavei adia o mireasmă crudă de fîn proaspăt cosit, iar pe înălțimile cerului, păsărelele eprîntene spintecau înfiinderea nesfîrșită... La creștea dealului, acolo unde se afla hotarul dintre Vezia și Clujul flăcău s-a oprit în loc privind îndelung, cu dragoste, gîta reavănă. Uite, acolo e locul lui Stupariu, dincolo cel al uncheșului Simion Simu Cam

Secerișul și dezmiriștitul — două lucrări care trebuie grăbite

Pe marginea lipsurilor existente în raionul Adjud, regiunea Birlad

Spicele s-au înălțat de mult, iar acum încep să se plice. Recolta se cere grăbnic secerată, dar în raionul Adjud, din regiunea Birlad, aproape nimeni nu dă atenție acestui lucru.

După datele centralizate la statul popular raional Adjud rezultă că pînă acum s-ar fi strîns recolta de pe un sfert din suprafața semănată cu păioase. Dacă mergi însă în sate, la Januri, începi să ai îndoieli față de această cifră. În multe locuri seceratul orzului abia a început și se deslășoară cu mare înclinare, deși această cultură a început să se scuture. În majoritatea comunelor, oamenii nu s-au așezat încă de grîu cu toale că și ei a dat de mult în pîrgă.

În ceea ce privește dezmiriștitul lucrurile stau și mai prost. În comune ca Sascut-Sat, Pîncești și altele, această lucrare nici n-a început, iar în celelalte părți ale raionului s-a dezmiriștit o neînsemnată parte a miriștit.

Această situație s-a creat în raionul Adjud datorită activității necorespunzătoare a unor organe locale ale puterii de stat în campania de vară. Comitetul executiv raional Adjud n-a organizat munca de seceris și dezmiriștit lăsînd totul la voia întâmplării. În planul său de acțiune referitor la campania de vară nu se arată cînd trebuie începute aceste lucrări, cu ce viteză să se desfășoare ele și cînd să se termine. Datorită acestui fapt unii activiști ai statului popular raional nu au simțit suficientă răspundere cînd s-au deplasat pe teren, nu au luat măsuri în vederea mobilizării țăranilor muncitori la strînsul recoltei, la executarea dezmiriștitului.

Nici secția agricolă raională nu a muncit mai bine în această campanie. Tehnicienii săi deși s-au aflat pe teren mereu, n-au ajutat comitetele executive comunale să ia măsuri privitoare la începerea și intensificarea treburilor și dezmiriștitului. Concluzent este cazul tehnicianului Emilia Petrovici. La 14 iulie tovarășii Petrovici s-a deplasat în comuna Pîncești. La acea dată acolo grîul era dat în pîrgă, dar seceratul lui nu începuse.

De asemenea, în comuna Pîncești nu începuse nici dezmiriștitul. Normal era ca tehnicianul să fi discutat cu comitetul executiv comun al Pîncești și cu țăranii muncitori din comună aceste probleme, să-l fi ajutat să ia măsuri pentru grabnică lor rezolvare. Dar tehnicianul Emilia Petrovici n-a procedat așa. S-a mulțumit să ceară președintelui unele date, apoi s-a întors la raion. Cam în același fel s-a așchitat de sarcinile privitoare la campania de vară și tehnicianul Florica Mitrea care are în seamă printre altele comunele Sascut-Tîrg și Sascut-Sat.

Lipsite de îndrumare și necontrolate de comitetul executiv al statului popular raional Adjud unele comitete executive ale statului popular comunale au nesocotit aproape complet sarcinile de mare răspundere ce le revin în campania de vară.

Comitetul executiv comun al Sascut-Sat, bușnăv, nici n-a încercat să explice țăranilor muncitori însemnata lucrare la vremea a unor lucrări cum sînt secerișul și dezmiriștitul. În ultimul timp, el a căutat să suplimenteze această lipsă prin articole publicate la gazeta cetățenească. Dar nici cu această

ION PAVELESCU

Deschiderea expoziției de artă populară

Sîmbătă dimineața s-a deschis la Casa de cultură din Parcul „I. V. Stalin” expoziția de artă populară organizată de Casa Centrală a Creației Populare din Ministerul Culturii în colaborare cu statul popular al Capitalei.

Expoziția cuprinde peste 300 de obiecte de artă populară, costume din diferite regiuni ale țării, cusături, covoare, sculpturi în lemn, vase și diferite picturi executate de cooperativele meșteșugărești de artă ale UCECOM-ului, de secțiile de producție ale

Centrocop-ului și de artiști amatori din cercurile de artă plastică de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”. Combinația siderurgică Hunedoara și din alte întreprinderi.

La deschidere au participat reprezentanții ai Ministerului Culturii, ai statului popular al Capitalei și ai Casei Centrale a Creației Populare.

Expoziția va fi deschisă pînă la 1 octombrie și poate fi vizitată între orele 9-20.

(Agerpres)

Lucrări despre viața și opera lui Victor Babeș

Curînd va apare în Editura de Stat pentru Literatură Științifică expunerea monografică somată de profesorul dr. Emil C. Crăciun intitulată „Aspecte din viața și opera lui Victor Babeș”. Același autor va semna în revista „Viața Medicală” articolul „Victor Babeș în viața noastră medicală”, iar în revista „Albina” articolul „100 de ani de la nașterea lui Victor Babeș”. Vor mai apare studiile „Victor Babeș creator al unei noi metode anatomice”, „Victor Babeș, anatomopatolog” și altele. Sînt de asemenea în curs de apariție lucrările „V. Babeș și problema inflamației” de dr. Grigore Pambucian, „Tuberculi metabolice” de conf. univ. dr. G. Brejoiu și alte studii științifice semnate de dr. Augustin Mureșanu, dr. Ion Gorescu și alți cercetători de la Institutul „Victor Babeș” din Capitală.

O nouă gospodărie agricolă colectivă

REGHIN (de la corespondentul nostru). — Duminică, 11 iulie, a avut loc inaugurarea gospodăriei agricole colective „Brazda nouă” din comuna Dedrad, raionul Reghin. La sărbătoarea celor 61 de familii de țăranii muncitori din Dedrad, care au hotărât să părăsească pe calea agriculturii socialiste, calea belșugului și a fetei, au participat sute de colectiviști, întovărășiți și țăranii muncitori cu gospodării individuale din satele raionului Reghin. Noua gospodărie agricolă colectivă dispune de 93 ha. pămînt arabil, 12 ha. vie, 9 ha. livezi, 13 ha. fînețe și 14 ha. grădini.

Activitate artistică a colectivului uzinei „Enailul Roșu”

Colectivul uzinei „Enailul Roșu” din Mediaș desfășoară o intensă activitate artistică. Prin strădunia comitetului sindical și a conducătorilor întreprinderii s-au organizat trei echipe de teatru cu 55 tovarăși care interpretează în limba română, maghiară și germană, un cor cu 70 de persoane, un colectiv de dansuri la care participă 30 de tineri și tinerice.

Cele trei echipe de teatru au pregătit cu multă conștiințiozitate cunoscuta piesă de teatru „O noapte furtunoasă” a marelui nostru scriitor I. L. Canăgale.

În afară de reprezentațiile date în fața muncitorilor uzinei, piesa a fost prezentată la diferite cămine culturale din comunele raionului, unde s-au deplasat echipele, precum și la casa de cultură din oraș.

Echipe de teatru în limba maghiară s-a deplasat cu piesa „O noapte furtunoasă” la Odorhei, unde s-a bucurat de o caldă primire din partea publicului spectator. De asemenea, cu aceeași piesă s-au dat reprezentații în orașele Sighișoara și Coșca Mică.

Reprezentările acestor piese au mai fost prezentate și pe scene „Minerii”, „Referențului principal” și altele.

Tabăra de vară de la Brădet

PIEȘTI (de la corespondentul nostru). — Mereu sosc noi studenți la tabăra de vară din Brădet. Dimineața autobuzul a adus 27 studenți, dintr-un număr de 50. Mai sînt anunțați să vină încă 97 de studenți.

Situația lingă râul Vîlsan, într-o frumoasă pădure de brad, tabăra de la Brădet, raionul Curtea de Argeș, constituie un minunat loc de recreere și odihnă în cele două pavilionale, bine îngrijite, amenajate și dotate cu mobilier necesar, sînt găzduiri în fiecare serie cîte 180 studenți.

La dispoziția studenților este o bibliotecă cu peste 1.200 volume, numeroase jocuri de șah, tenis de masă, aparate sportive și un teren de volei. Stația de radioamplificare a taberei transmite și retransmite în fiecare zi programele emisiunilor radiofonice.

Zilnic au loc programe de educație fizică și sport, audii colective de radio, se fac recenzii de cărți, se organizează manifestări culturale sau excursii prin împrejurimi. Pînă la deschiderea cursurilor, tabăra de vară din Brădet va găzdui 900 studenți din diferite institute și universități din țară.

(Agerpres)

Palatul Culturii și Științei „I. V. Stalin” din Varșovia

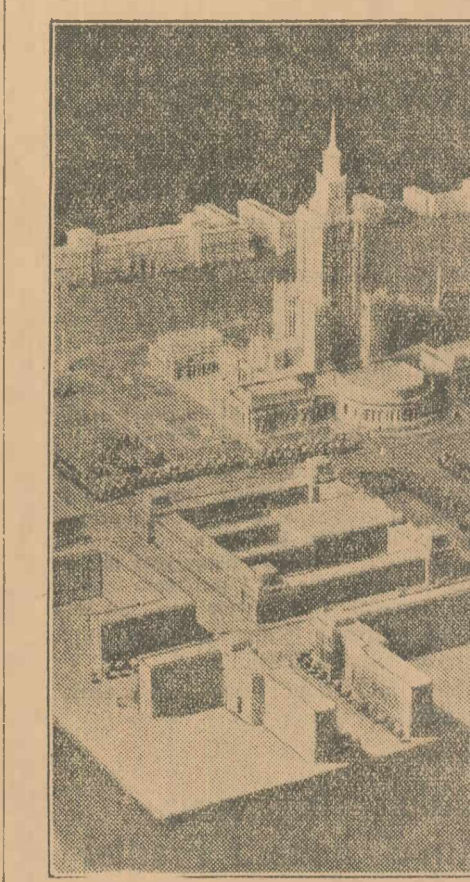
În centrul Varșoviei, pe locurile pe care înainte vreme se înălțau spre cer ruinele clădirilor distruse de invadatorii hitleriști, se ridică astăzi unul dintre cele mai înalte și mai impunătoare edificii din Europa, marele Palat al Culturii și Științei „I. V. Stalin”. Deși n-au trecut decît doi ani de cînd între guvernele Uniunii Sovietice și R. P. Polone a fost semnat acordul cu privire la construirea la Varșovia pe contul și cu mijloacele U.R.S.S. a acestei gigantice clădiri, datorită muncii însușite depuse de constructorii sovietici și a tehnicii celei mai înaintate pe care o folosește, construcția se apropie de sfîrșit.

În partea centrală a palatului și în corpurile anexe se desfășoară lucrările de finisare. Astăzi locuitorii Varșoviei privesc cu min-

lor pe marele șantier, bucurîndu-se de fiecare nou succes al constructorilor. Muncitorii sovietici veniți să construiască palatul n-au precupețit nici un efort pentru a-l termina înainte de termen și a-l da spre folosință poporului polonez. Îndeplinindu-și cu mult înainte de termen angajamentele pe care și le-au luat în cîntecul celei de a 36-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ei au reușit să monteze la etajul 36 vîrful metalic lung de 42 de metri și compus din cîteva zeci de parti de oțel. În ziua de 7 Noiembrie 1953 deasupra palatului a început să strălucească sgeata aurită care poate fi văzută de la zeci de kilometri.

Pentru șantierul Palatului Culturii și Științei, din Uniunea Sovietică au sosit în permanență la Varșovia trenuri încărcate cu material și material de construcție. Numeroase întreprinderi din capitala sovietică lucrează pentru acest palat. Atele întreprinderii de prelucrare a marmorei a pregătit plăci de marmură din Uniunea Sovietică. Tot în această întreprindere sînt pregătite 100 coloane de marmură care vor împodobi interiorul sălii. Cel mai bun specialist din Moscova are executat 300 de poliscandee.

Pentru a avea o imagine mai completă a acestui edificiu gigantic a cărui dare în exploatare se presupune că va avea loc în iulie 1955, cu prilejul celei de a 11 aniversări a eliberării Poloniei, trebuie arătat că pentru ridicarea lui s-au turnat 111.000 m. c. de beton și s-au așezat peste 40.000.000 de cărămizi. Volumul său general va fi de 800.000 m.c. În ce privește organizarea sa interioară palatul cuprinde săli de conferințe și expoziții, un teatru de dramă, două cinematografe, un

Așa va arăta marele Palat al Culturii și Științei „I. V. Stalin”

drie și admirație la marele palat, înalt de 227 metri, a cărui siluetă impunătoare se zărește de la o depărtare de 50 km. și își exprimă recunoștința lor poporului sovietic pentru minunatul dar ce le-a fost făcut. Rezultatul legăturilor frățiești stabilite între cele două țări este și al sprijinului permanent pe care R. P. Polonă îl primește din partea Uniunii Sovietice. Palatul Culturii și Științei este numit pe drept cuvînt de către poporul polonez „Palatul prieteniei”.

Ridicarea într-un timp atât de scurt a unei clădiri de proporții palatului din Varșovia dovedește odată mai mult înaltul grad al tehnicii construcțiilor în U.R.S.S., tehnică ale cărei rezultate strălucite au putut fi văzute pînă acum de atîtea ori cu prilejul construirii clădirilor înalte de la Moscova.

La elaborarea proiectului noului palat a lucrat un colectiv format din 300 de oameni de știință în frunte cu academicienii L. Rudnev, Prinse și alții. Ei au rezolvat cu mare înaltitudine probleme care se puneau în fața constructorilor sovietici un loc principal îl ocupa problema respectării tradițiilor arhitecturii poloneze.

Lucrările pregătitoare pe terenul destinat construcției nu începuseră încă la două săptămîni după semnarea acordului între guvernele U.R.S.S. și R. P. Polone cu privire la construirea Palatului Culturii și Științei. Pe șantierul din centrul Varșoviei au început să soscască rînd pe rînd cele mai perfecționate mașini: mari combine pentru săparea temelțiilor, elatoare pentru montarea construcțiilor de oțel, mașini autoîncălzitoare, escavatoare uriașe, precum și materiale de construcție. În același timp la periferia orașului se ridică fabrica de ciment și de construcții metalice, baza industrială a construcției. După ce a fost curățat terenul, înălțîndu-se cu repeziune mormanele de ruine, s-a trecut la săparea gropilor de fundație în care a început să fie turnat betonul. Așa a început construirea celei mai mari clădiri din întreaga Polonie.

Locuitorii Varșoviei au urmărit zi de zi cu un deosebit interes desfășurarea lucrărilor.

Simbol al prieteniei de nezdurnicată cu marele popor sovietic, Palatul Științei și Culturii din Varșovia va constitui principalul focar de răspundere a științei și culturii în rinădurea poporului polonez. El va deveni alături de Dezinteresul primit din partea Marii Uniuni Sovietice al cărei fil glorios și-au adus cu zece ani în urmă eliberarea de sub jugul fasciștii, iar astăzi îl acordă un sprijin frăcesc în construirea socialismului.

Făcîndu-se ecoul sîmțimintelor și năzuințelor milioane de oameni ai muncii din patria sa, scriitorul polonez K. Kozłowski a exprimat în cuvinte emoționante tot ceea ce reprezintă pentru poporul polonez marele palat din Varșovia. „În anul celei de a 10-a aniversări a puterii populare în Polonia, ne aruncăm plini de emoție și cu un deosebit sîmțimînt o privire asupra marelui palat. Prin înălțarea și aspectul luminos și lălmie el exprimă parăa fericirii poporului nostru liber, ne cheamă la un viitor plin de bucurie, ne înarpează la noi victorii.”

Palatul Culturii și Științei „I. V. Stalin” a devenit de pe acum un centru firesc dintr-un nou pat puternic al viitorului nostru socialist, simbolul prieteniei veșnice polono-sovietice.

NICULAE LUPU

S. U. A. poartă întreaga răspundere a actelor pirateriești împotriva vaselor care navighează în largul mării Chinei

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 13 iulie, Statele Unite au amenințat, prin intermediul clișei gîndimantale, țările interesate în dezvoltarea comerțului în Extremul Orient, că vor sechestra toate vasele acestor țări care vor naviga în largul mării Chinei.

În acest scop, Statele Unite au trimis recent bandă gîndimantale două distrugătoare și trei bănci-patrulă și în curînd îi vor trimite șase vase de război precum și avioane cu reacție, ceea ce constituie o nouă extindere a agresiunii împotriva Chinei.

Înăd 1950 Statele Unite au îndemnat bandiții gîndimantale să întreprindă acte de piraterie îndreptate împotriva vaselor Uniunii Sovietice, Poloniei, Angliei, Germaniei occidentale, Norvegiei, Danemarcei, Olandei, Italiei, Greciei, Portugaliei și statului Panama. Pirații gîndimantale, îndemnați și sprijiniți de S.U.A., au atacat și capturat vase comerciale a numeroase țări, au scufundat încărcătoare vase, au înșulțat și chiar au ucis echipajul acestor vase. La 1 decembrie 1952, un vas englez a fost atacat de canonierele gîndimantale. Căpitănul vasului, Robert Adams, a fost împușcat.

Autoritățile S.U.A. au negat cu nerusinare orice amestec în acțiunile pirateriești întreprinse de clișea gîndimantale, deși Statele Unite au furnizat vasele de război folosite de gîndimantale.

Scopurile proiectate vizite a lui Li Sin Man la Washington

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 14 iulie, președintele S.U.A., Eisenhower, a anunțat că spre sfîrșitul acestei luni Li Sin Man va sosi la Washington pentru a discuta problema „unificării” Coreei. Această vizită constituie un alt pas în cadrul acțiunilor avînd drept scop mînjurarea în cordării în Extremul Orient și subminarea acordului de armistițiu coreean.

La 14 iulie agenția Reuter a anunțat din Seul că surse diplomatice autorizate din capitala Coreei de sud au anunțat că Li Sin Man va prezenta lui Eisenhower un plan în legătură cu ceea ce înțelege el prin „unificare”, adică „marșul spre nord”.

Agencia United Press anunță că la 14 iulie, lînd cuvîntul la Adunarea Națională a Coreei de sud, primul ministru Biou Ion Te a declarat că „Coreea de sud refuză să mai ducă orice fel de tratative cu comunistii” și că se consideră „liberă de a lua orice măsuri”. Bion Ion Te a cerut de asemenea stăpînului săi americani „un ajutor concret” și o „acțiune grabnică” în vederea mării armatei marionetă sud-coreeană.

Agencia United Press anunță că planurile războinice ale clișei lînșmaniste „au fost elaborate cu deplina aprobare a conducătorilor militari americani”. Generalul Maxwell Taylor, comandantul armatei a 8-a americane din Coreea, a declarat recent unor corespondenți de presă că sarcina actuală a consilierilor militari americani din armata marionetă lînșmanistă, este de a-și „concentra eforturile în vederea acțiunilor unor unități care să forțeze tembele unei armate de luptă”.

D. TABACU

Vizitele reciproce de prietenie

C. 09175